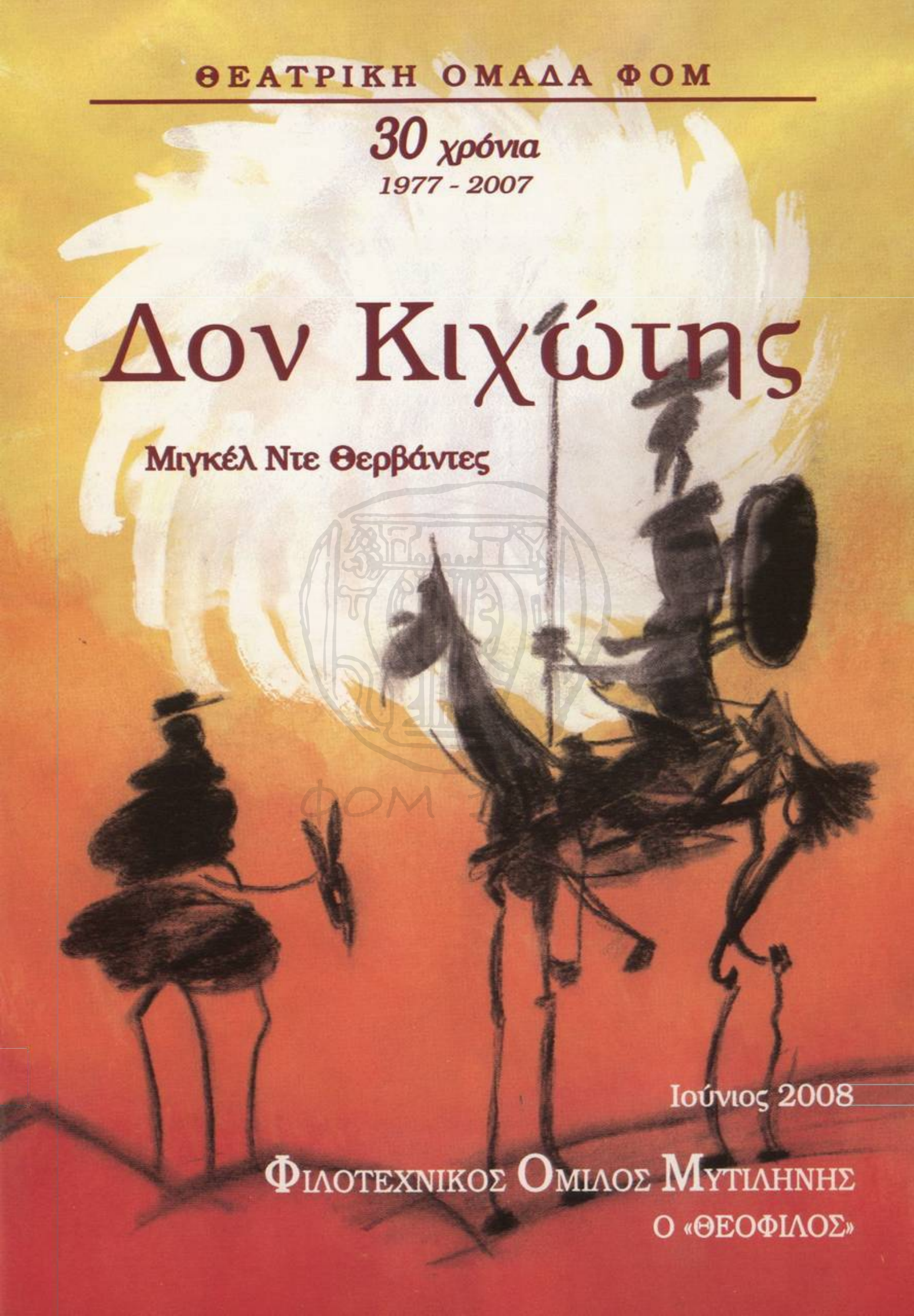
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΦΟΜ

30 χρόνια
1977 - 2007

Δον Κιχώτης

Μιγκέλ Ντε Θερβάντες

Ιούνιος 2008

Φιλοτεχνικος Ομιλος Μυτιληνης
Ο «ΘΕΟΦΙΛΟΣ»

Είχα την τύχη να «συναντηθώ» με τον Δον Κιχώτη κάποιο καλοκαίρι της πρώιμης εφηβείας μου, μετά την παραίνεση ενός μεγαλύτερου φίλου που είχε ενθουσιαστεί από την ανάγνωσή του.

Με γοήτευσε κατευθείαν.

Αργότερα που τον ξαναδιάβασα, σε καλύτερη μάλιστα μετάφραση, η γοητεία ενισχύθηκε, ταυτόχρονα βέβαια με τους προβληματισμούς μου.

Δε μπόρεσα ποτέ να ξεκαθαρίσω απόλυτα τις αιτίες αυτής της ακαταμάχητης γοητείας και απόλαυσης που μου προκαλεί αυτό το έργο.

Κωμωδία και δράμα, φαντασία και πραγματικότητα, ιδεαλισμός και πεζός ρεαλισμός... τι όμορφο κείμενο!

Κι απ' την άλλη η σύνδεση της ουτοπικής κοινωνίας του Δον Κιχώτη με το θέατρο: Νεφελοκοκκυγία του Αριστοφάνη, Τρικυμία του Σαίξπηρ....

Πληθώρα προβληματισμών σε σχέση με την ερμηνεία του έργου, καθώς οι προθέσεις του συγγραφέα κάθε άλλο παρά διαφανείς είναι.

Είναι γνωστές οι απόψεις που κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί, για το ότι ο Θερβάντες μέσω του Δον Κιχώτη ασκεί πολεμική κατά της ιπποτικής φιλολογίας....

Άλλα ερωτήματα που προκύπτουν έχουν να κάνουν με το τελικό νόημα του έργου, αν είναι κωμικό ή τραγικό ή απλά ...ειρωνικό.

Οι προβληματισμοί μου με την πάροδο του χρόνου πλήθαιναν, μέχρι που λίγο αργότερα ένα άλλο κείμενο, που ακολουθεί στη διπλανή σελίδα, του Μπόρχες αυτή τη φορά, ήρθε να μου δώσει κάποιες απαντήσεις στους γρίφους του Δον Κιχώτη, χωρίς να αποφύγω τη δημιουργία νέων ερωτημάτων για άλλη μια φορά....

Μάλλον καταλήγω στο συμπέρασμα ότι δύσκολα θα ξεμπερδέψω μ' αυτήν την ιστορία...

Σε κάθε περίπτωση όμως, θάλεγα ότι αυτό το κείμενο του Μπόρχες, έπαιξε το σημαντικότερο ρόλο για το ανέβασμα αυτής της παράστασης...

Αντρέας Σεφτελής
Ιούνιος 2008

ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Του Χ. Λ. Μπόρχες

Ας φανταστούμε πώς στό Τολέδο βρίσκει κάποιος ένα χαρτί μ' ένα αραβικό κείμενο καί οί παλαιογράφοι δηλώνουν πώς τό γράψιμο ανήκει στόν Σίντε Αμέτε Μπενενγκέλι, δηλαδή στόν άνθρωπο απ' όπου ο Θερβάντες εμπνεύστηκε τόν Δον Κιχώτη του. Στό κείμενο λοιπόν διαβάζουμε πως ο ήρωας - που, όπως θέλει η ιστορία, γυρόφερνε την Ισπανία οπλισμένος μ' ένα σπαθί κι ένα κοντάρι, προκαλώντας ένα σωρό ανθρώπους γιά ένα σωρό αιτίες - ανακαλύπτει στό τέλος πώς ξεμπερδεύει έναν από τους πάμπολλους καβγάδες του σκοτώνοντας έναν άνθρωπο. Σ' αυτό τό σημείο κόβεται τό εδάφιο. Τό πρόβλημα βρίσκεται στο να μαντέψουμε ή να εικάσουμε πως αντιδρά ο Δον Κιχώτης.

Ετσι όπως τό βλέπω, υπάρχουν τρεις πιθανές λύσεις. Η πρώτη είναι αρνητική. Δέ συμβαίνει τίποτα τό ιδιαίτερο, επειδή στόν γεμάτο παραισθήσεις κόσμο του Δον Κιχώτη, ο θάνατος δεν είναι λιγότερο κοινός από τη μαγεία, και το σκότωμα ενός άνθρωπου δεν ταράζει κάποιον που παλεύει, ή που νομίζει πως παλεύει με τέρατα και θαυματοποιούς. Η δεύτερη είναι παθητική. Ο Δον Κιχώτης δεν κατόρθωσε ποτέ να ξεχάσει πως ήταν μια προβολή του Αλόνσο Κιχάνο, ενός αναγνώστη παραμυθιών. Βλέπει τό θάνατο, διαπιστώνει πως ένα όνειρο τον ορμήνεψε να διαπράξει το κρίμα του Κάιν και αυτό τον παρακινεί να ξυπνήσει από τη χαμένη του τρέλα, πιθανώς για πάντα. Ίσως η τρίτη να είναι η πιο εύλογη. Αφού έχει σκοτώσει τον άνθρωπο, ο Δον Κιχώτης δεν μπορεί να παραδεχτεί πως η τρομερή του πράξη είναι το αποτέλεσμα ενός παραληρήματος. Η πραγματικότητα του αποτελέσματος τον εξαναγκάζει να προϋποθέσει μια παράλληλη πραγματικότητα της αιτίας, κι ο Δον Κιχώτης δε θ' αναδυθεί ποτέ από την τρέλα του.

Υπολείπεται μια παραπάνο εικασία, ξένη στον Ισπανικό κόσμο, ίσως ακόμη καί στό δυτικό. Απαιτεί ένα αρχαιότερο περιβάλλον, πιο πολύπλοκο και πιο εξαντλημένο. Ο Δον Κιχώτης, που δεν είναι πια Δον Κιχώτης άλλά ένας βασιλιάς των ίνδουιστικών κύκλων, ξέρει διαισθαντικά, καθώς στέκεται μπροστά στο πτώμα του εχθρού του, πως το να σκοτώσεις και να κυοφορήσεις είναι θείες ή μαγικές πράξεις που υπερβαίνουν ολοφάνερα την ανθρωπότητα. Ξέρει πως ο σκοτωμένος είναι μια παραίσθηση, όπως είναι παραίσθηση το ματωμένο σπαθί που βαραίνει στο χέρι του, όπως είναι κι ο ίδιος, κι όλη η περασμένη του ζωή, και οι άπειροι θεοί, και το σύμπαν.

ΜΙΓΚΕΛ ΝΤΕ ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ

Δον ΚΙΧΩΤΗΣ

Θεατρική προσαρμογή	*Ρόλαντ Αλεξίου*
Σκηνοθεσία	*Αντρέας Σεφτελής*
Σκηνικά – κοστούμια	*Αγγελική Ντανιλέβσκα, Ευαγγελία Τζαφέρη*
Επιμέλεια κίνησης	*Μαρίνα-Ισμήνη Ιωαννάτου*
Μουσική	*Γιάννης Τσαμουργκέλλης*
Φωτισμοί	*Περικλής Μαθιέλλης*
Μουσική διδασκαλία	*Αγγελική Ντανιλέβσκα*
Βοηθός σκηνοθέτη	*Μαρίνα-Ισμήνη Ιωαννάτου*

Μουσικοί

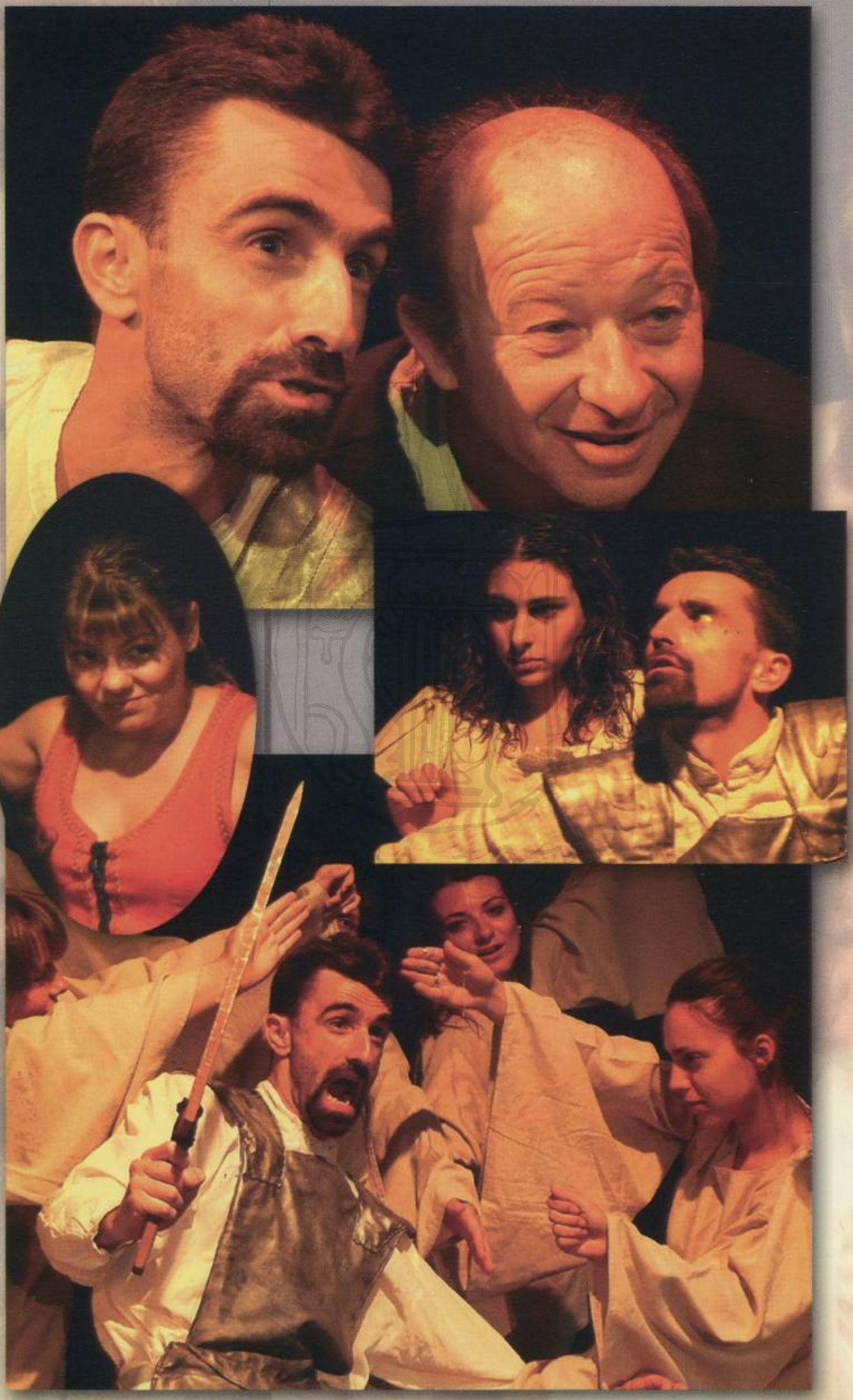
Γιάννης Τσαμουργκέλλης	*Κιθάρα*
Σοφία Ανδρίτσου,	*Ακορντεόν*
Θέμης Πατίλας	*Βιολί*
Ειρήνη Πατίλα	*Φλάουτο*
Βασίλης Μούσκουρης	*Κρουστά*

Αφίσσα & εξώφυλλο προγράμματος	Ιωάννα Πατιού
Φωτογραφίες	Νίκος Κουρτζής, Ευαγγελία Τζαφέρη

Ευχαριστούμε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λέσβου για την πολύτιμη βοήθειά της

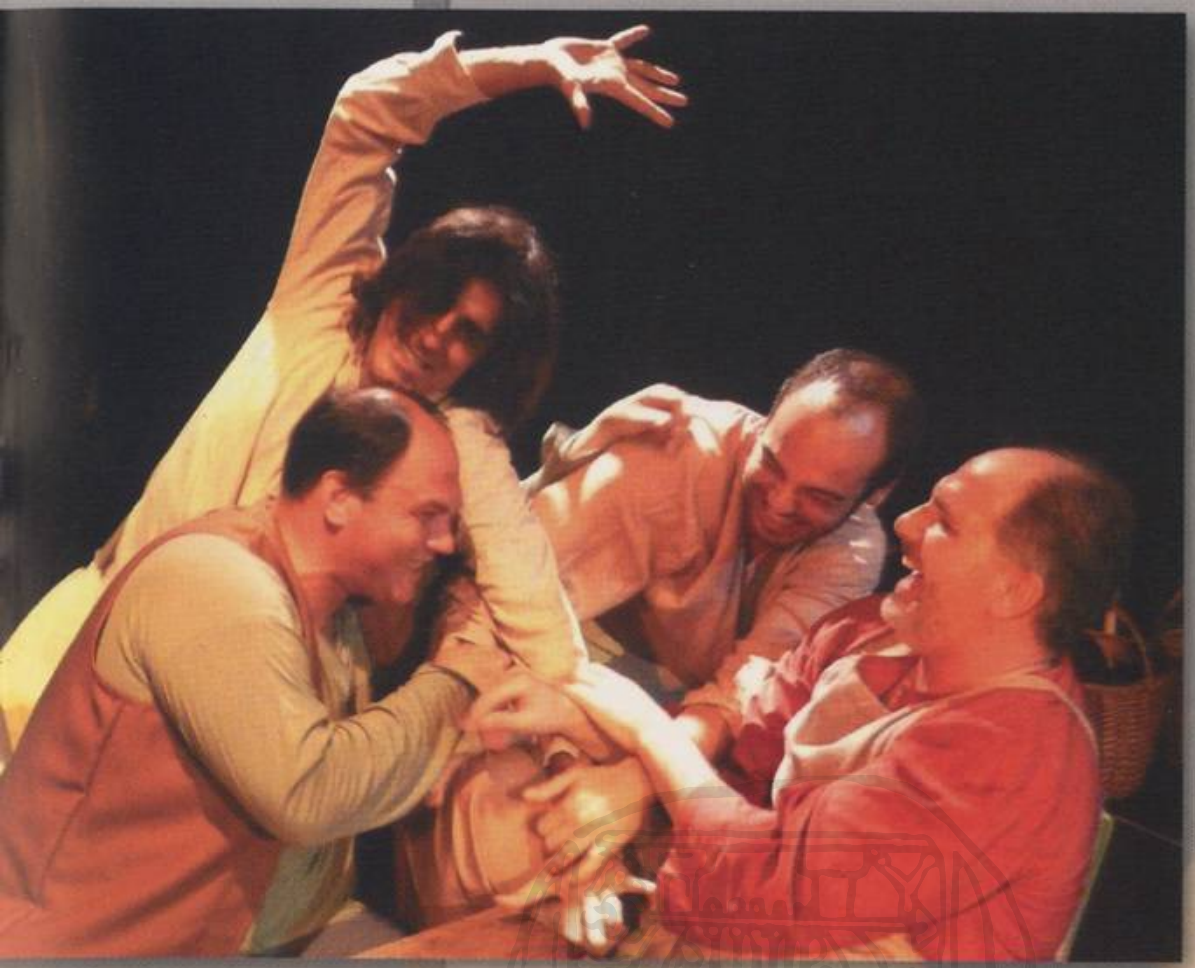
ΠΑΙΖΟΥΝ

Αφηγητής, Παπάς, Κουρέας Φίγκαρο	*Μάριος Σπανός*
Δον Κιχώτης	*Βαγγέλης Φραγκουλάκης*
Παιδιά, φίλοι του Δον Κιχώτη	*Μαριλένα Σεφτελή, Παντελής Φραγκουλάκης, Ίρις Τσαμουργκέλλη*
Μπελίσα, ανιψιά του Δον Κιχώτη	*Μαίρη Μάνου*
Μαγείρισσα του Δον Κιχώτη	*Ντέσσυ Κομνηνού*
Σάντσο Πάντσα	*Δημήτρης Καμπάς*
Τερέζα, Ανεμόμυλοι	*Νίκη Ματατσή* *Μάγδα Δεδούση, Κάρλα Ισιδώρου, Ντέσσυ Κομνηνού, Κατερίνα Κουτσομύτη, Νίκη Ματατσή, Μαίρη Μάνου, Θέμης Οσμανλής, Λιλή Σαμαρίδου, Γιάννα Τατάκη, Άννα - Μαρία Παπαδοπούλου*
Μοναχός, Βοσκός, Α΄ Αγωγιάτης, Γιατρός	*Θέμης Οσμανλής*
Πρόβατα	*Όλος ο θίασος*
Πανδοχέας	*Αντώνης Μυλωνάκης*
Καναρίνι, κόρη του	*Κάρλα Ισιδώρου - Άννα Μαρία Παπαδοπούλου*
Μαρία, γυναίκα του	*Ευαγγελία Τζαφέρη*
Κάρμεν, η επονομαζόμενη Δουλτσινέα	*Αγγελική Ντανιλέβσκα*
Β΄ Αγωγιάτης, Δον Χουάν Τενόριο Ντε Μολίνα, Ιππότης των Καθρεφτών	*Στράτος Βουγιούκας*
Γ΄ Αγωγιάτης	*Ντικράν Ματοσσιάν*
Σκιές	*Μάγδα Δεδούση, Κάρλα Ισιδώρου, Κατερίνα Κουτσομύτη, Μαίρη Μάνου, Άννα - Μαρία Παπαδοπούλου, Γιάννα Τατάκη*
Νεράιδα, μητέρα του Δον Κιχώτη	*Λιλή Σαμαρίδου*
Καθρέφτες	*Μάγδα Δεδούση, Κάρλα Ισιδώρου, Κατερίνα Κουτσομύτη, Νίκη Ματατσή, Μαίρη Μάνου, Λιλή Σαμαρίδου, Άννα Μαρία Παπαδοπούλου*
Πνεύμα του Καθρέφτη	*Γιάννα Τατάκη*

Δον Κιχώτης

Ο Δον Κιχώτης ξεπέρασε αισίως τα τετρακόσια χρόνια και δε λέει να γεράσει. Μαζί του κι ο Σάντσο Πάντσα, πιστός σύντροφος, ο αντίποδας και το alter ego του.

Οι δυο τους, φημισμένο ντουέτο, διασχίζουν τον χρόνο ολοζώντανοι σε πλήθος ενσαρκώσεις, αποσπώντας θαυμασμό και λοιδορίες, συμπόνια και περιφρόνηση. Τους συμπαθούμε αλλά λυπόμαστε κιόλας, γιατί αναγνωρίζουμε σ' αυτούς κομμάτια από τον εαυτό μας.

Το πιστοποιητικό γέννησης του «Δον Κιχώτη» έχει χρονολογία 1605. Τη χρονιά εκείνη, ο Μιγκέλ ντε Θερβάντες (1547-1616) κατάφερε να τυπώσει το α΄ μέρος του βιβλίου του. Το 1615, ένα χρόνο πριν από το θάνατό του, αφού έχει τελειώσει και το β΄ μέρος, παραδίδει ολοκληρωμένο το έργο το οποίο έμελλε να δημιουργήσει ένα από τα πιο ισχυρά και διαχρονικά σύμβολα που βγήκαν ποτέ μέσα από τη λογοτεχνία.

Η αφήγηση των περιπετειών του Δον Κιχώτη, του «Ιππότη της ελεεινής μορφής», που ξεκινάει να πραγματοποιήσει το ηρωικό του όνειρο και συγκρούεται οδυνηρά με την πεζή πραγματικότητα της εποχής του, θριάμβευσε για πολύ καιρό ως κωμικό ανάγνωσμα. Χάρισε πραγματικά πολύ γέλιο αυτός ο μισότρελος φουκαράς, ο φανατικός αναγνώστης ιπποτικών φυλλάδων που ζηλεύει τη δόξα των μυθικών ινδαλμάτων του και θέλει να μιμηθεί τα κατορθώματά τους. Συγχέει τη φαντασία του με την πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να τρώει συνεχώς τα μούτρα του, χωρίς ποτέ να βάζει μυαλό.

Περνάει τους ταβερνιάρηδες για πυργοδεσπότες, τις αρτίστες των καπηλειών για ευγενικές δεσποσύνες, τους ανεμόμυλους για γίγαντες φοβερούς που πρέπει να κατατροπώσει. Η συνύπαρξη με τον Σάντσο Πάντσα, τον αγράμματο χωρικό που κουβαλάει όλη την αφέλεια αλλά και την πρακτική σοφία των λαϊκών ανθρώπων του καιρού του, είναι ευεργετική για την ισορροπία του μυθιστορήματος όσο σωτήρια είναι για τον ίδιο τον Δον Κιχώτη. Τον έχει ακολουθήσει πιστεύοντας στα μεγαλεπήβολα σχέδιά του, όμως ποτέ δεν χάνει την πραγματικότητα από τα μάτια του και συχνά καταφέρνει να γλιτώσει τον αφέντη του από τα χειρότερα. Οι διάλογοι ανάμεσα στους δύο δίνουν μερικές από τις πιο απολαυστικές και διεισδυτικές σελίδες του βιβλίου.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΦΟΜ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Α) Στο Ευρωπαϊκό - **Διεθνές Φεστιβάλ του GOPPINGEN της Γερμανίας**, εκπροσωπώντας την Ελλάδα, με τις **«Εκκλησιάζουσες»** του Αριστοφάνη (21-11-1992).

Β) Στο **10° Παγκόσμιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, στο Πριγκιπάτο του MONACO (MONTE CARLO)** και στο **XXI CONGRESS I.A.T.A.**, ως μέλος και εκπροσωπώντας την Ελλάδα, με τις **«Εκκλησιάζουσες»**, (28-09-1993).

Γ) Στην Ελλάδα, και στα **12 Φεστιβάλ «ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ»** των **Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου** που διοργανώνουν κάθε χρόνο το Υπουργείο Αιγαίου στα νησιά του Αιγαίου **Μυτιλήνη** (2), **Χίο** (3), **Σάμο**, **Ρόδο**, **Λήμνο** (2), **Σύρο** (2), **Νάξο**.

Δ) Στη Συνάντηση **«Θεατρικές Αναζητήσεις στο Αιγαίο æ95»** του Πνευματικού Ιδρύματος Σάμου «Ν. Δημητρίου» (**Πυθαγόριο**, 2-7 Μαρτίου '95), με τα μο-νόπρακτα του Ιακ. Καμπανέλλη **«Πάροδος Θηβών»** και **«Γράμμα στον Ορέστη»**.

Ε) Στο **12° Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου - Καρδίτσα**, (23-30 Μαρτίου '96), με τα μονόπρακτα του Ιακ. Καμπανέλλη **«Πάροδος Θηβών»** και **«Γράμμα στον Ορέστη»**. Ελαβε το **βραβείο καλύτερης παράστασης**, Α' Βραβείο σκηνοθεσίας, Α' βραβείο γυναικείου ρόλου, Α' βραβείο δεύτερου ανδρικού ρόλου.

ΣΤ) Στο **Αρχαίο Θέατρο Μυτιλήνης**: Επανάληψη των 2 παραπάνω μονό-πρακτων, δίνοντας θεατρική ζωή στους χώρους του **αρχαίου ιστορικού θεάτρου**, ύστερα από τόσους αιώνες (01-09-1996).

Ζ) Στο υπαίθριο αμφιθέατρο του **Νέου Αρχαιολογικού Μουσείου Μυτιλή-νης**, με τη στήριξη της Κ' Εφορείας Προϊστορικών & Κλασικών Αρχαιοτήτων (Μυ-τιλήνης), πρεμιέρα της κωμωδίας του Μενάνδρου **«Η Σαμία»** (08-07-1998).

Η) Στο υπαίθριο **Θέατρο Αναβρύτων, στο «Πολιτιστικό Καλοκαίρι 2000»** του **Δήμου Αμαρουσίου**, με την παράσταση **«Αποκάλυψις»** (02-10-00).

Θ) Στην **Ισπανία στο Διεθνές Φεστιβάλ της GIRONA**, με την παράσταση **«ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ »** (Σεπ. 04).

Ι) Στο **Παγκύπριο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου**, με το **«Δον Ζουάν»** του Μολιέρου, **Κύπρος** (Ιαν. 2005).

30 χρόνια ΦΟΜ

1977 - 2008

200 ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΜΕ ΑΠΟΨΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ « Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ.»

Μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου (AITA/IATA)
και της Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου Αιγαίου

Το ΠΟ.ΚΕ.Φ.Ο.Μ. «Ο Θεόφιλος», συμπληρώνει εφέτος 30 χρόνια ζωής και δράσης στο ΘΕΑΤΡΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ.

Το 1995 εγκαινίασε την ΑΙΘΟΥΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ-ΤΕΧΝΩΝ όπου λειτουργούν

1. Τμήμα Θεάτρου (STUDIO).
2. Τμήματα Λογοτεχνίας, Μουσικής, Ζωγραφικής - Εικαστικό Εργαστήρι.
3. Αίθουσα «Λεσβιακής Βιβλιοθήκης» με αρχειακό υλικό - Συνέδρια.
4. Εκδίδει την περιοδική έκδοση Λεσβιακών Γραμμάτων - Τεχνών «Μυτιλήνη» (5 τόμοι) και το ανά δίμηνο λογοτεχνικό περιοδικό « ά σελάννα ».
5. Αίθουσα CINEMA-ΦΟΜ: Κινηματογραφικές προβολές - Συναντήσεις.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΑΝΕΒΑΣΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΓΑ

2007: «ΠΑΡΤΙ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ» του Χάρολντ Πίντερ.
2007: «ΟΔΥΣΣΕΑ ΓΥΡΙΣΕ ΣΠΙΤΙ» του Ι. Καμπανέλλη.
2006: «ΤΟ ΑΥΓΟ», Μονόπρακτα των Κ. Μουρσελά, Χ. Πίντερ, Σ. Σκοπελίτη, Τ. Ουίλλιαμς.
2005: «Η ΣΤΡΙΓΛΑ ΠΟΥ ΕΠΝΕ ΑΡΝΑΚΙ», Κωμωδία του Σαίξπηρ.
2005: «ΤΙΤΑ-ΛΟΥ», της Κάθριν Αw.
2004-5: «ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ», Κωμωδία του Μολιέρου.
2002: «Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΛΟΥΡΣΙΝ», Κωμωδία του Ευγένειου Λαμπίς.
1999: «ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ», Δραματοποίηση του Ανδρέα Σεφτελή (2000, '01, '03 επαναλήψεις).
1998: «Η ΣΑΜΙΑ», Κωμωδία του Μενάνδρου.
1998: «ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ», των Κεχαΐδη, Χαβιαρά.
1997: «Η ΜΥΤΙΛΗΝ' ΜΑΣ... ΕΝΑ ΤΡΑΝΟ ΧΟΥΡΙΟ», Λεσβιακή επιθεώρηση των Β. Χατζημανώλη και Α. Μηνά.
1997: «ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ», Κωμωδία του Μαριβώ (1998 επαναλήψεις).
1997: «ΠΕΡΠΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ», (παιδικό) Στέλλας Μιχαηλίδου.
1995: «ΦΑΥΣΤΑ», Σάτιρα, Μποστ (1996 επαναλήψεις).
1995: «ΠΑΡΟΔΟΣ ΘΗΒΩΝ» και «ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ», Μονόπρακτα Ι. Καμπανέλλη.
1993: «ΥΛΙΚΟ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ», Βασισμένο στην τραγωδία του Σοφοκλή (1994-95, επαναλήψεις).
1992: «Ο ΚΛΕΨΑΣ ...ΤΟΥ ΚΛΕΨΑΝΤΟΣ», Σάτιρα, Ντάριο Φο.
1992: «ΔΕΛΗΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ», Κωμωδία, Α. Σακελλάριου (Τιμητική βραδιά).
1991: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ», Κωμωδία, Αριστοφάνη (1992 επαναλήψεις).
1990: «Η ΒΕΓΤΕΡΑ», Ηθογραφία, μουσική κωμωδία, Η. Καπετανάκη.
1989: «ΗΛΕΚΤΡΑ», Τραγωδία Σοφοκλή (1990 επαναλήψεις).
1988: «4 ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΑ» (Μουρσελάς, Ουίλιαμς, Χεμινγουαίι, Στρίμπεργκ).
1988: «Η ΡΟΥΔΙΑ», Κωμωδία σε Μυτιληνιά ντοπιολαλιά, Α. Αραβανόπουλου.
1987: «ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ», Δράμα, Αλ. Πάρνη.
1984: «ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ο ΕΡΩΣ», Κωμωδία, Δ. Ψαθά.
1982: «Π' ΑΝΑΠΟΥΔΟΥΣ», Λεσβιακή ηθογραφία, Γ. Πασπάτη.
1981: «ΜΙΚΡΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ», Κωμωδία. Δ. Ψαθά.
1980: «ΑΦΑΛΟΤΡΥΠΙΔΑ», Λεσβιακή μουσική επιθεώρηση, Σ. Ανασυασέλλη - Β. Χατζημανώλη.
1979: «Ο ΑΦΕΛΗΣ», Κωμωδία του Δ. Ψαθά.

Μυτιλήνη, Ιούνιος 2008

Περικλής Μαυρογιάννης
Πρόεδρος ΦΟΜ

promone - Τηλ. 22510 44054